

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Si clericus aduersus clericum habet negocium, vt ad secularia non recurrat
iudicia. clxxiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

conuerti concilium, & quæ putauerint habere iusta, pluri-
 mis episcopis suggerant, eorumque discussiones ac iudicia
 præstolentur. Si verò hæc paruipendentes molesti fuerint
 imperatori, hos nulla venia dignos esse, nec locum sari-
 tionis habere, nec spem futuræ restitutionis penitus
 periri.

*De presbytero qui prauis exemplis mala de se suspi-
 cari permiserit. Cap. CLXXXI.*

Ex cõcil. Agaten. cap. 4. **S**I quis presbyter vitæ suæ negligens prauis exem-
 plis mala de se suspicari permiserit, & populus ab episcopo
 iuramento seu banno Christianitatis cõstrictus, in fama
 eius patefecerit, & certi accusatores criminis eius defen-
 derint, admoneatur primò seorsum ab episcopo, deinde
 duobus vel tribus testibus. Si non emendauerit, in con-
 uentu presbyterorum episcopus eum publica increpatione
 admoneat. Si verò neq; sic se correxerit, ab officio suspen-
 datur vsque ad dignam satisfactionem, ne populus fidelium
 in eo scādalum patiat. Si autem accusatores legitimi
 fuerint, qui eius crimina manifestis indiciis probare con-
 tenderint, & ipse negauerit: tum ipse cum septem sociis
 eiusdem ordinis, si valet, à crimine semetipsum expurget.
 Diaconus verò, si eodem crimine accusatus fuerit, semetip-
 sum cum tribus excuset.

De eadem re. cap. CLXXII.

*Ex cõcil. Tribu-
 riensi. cap. 21.* **S**I quis presbyter contra laicum, vel laicus contra pre-
 byterum, aliquam habet querimoniam controuersiam
 episcopo præcipiente, sine personarum acceptione finiam
 Laicus per iuramentum, si necesse sit, se expurget: presby-
 terò vice iuramenti per sanctam consecrationem inter-
 getur: quia sacerdotes ex leui causa iurare nõ debent. Ma-
 per quam corpus & sanguis Christi consecratur, iuramentum
 to polluitur? Absit, quum dominus in Euangelio discipulis
 suis, quorum vicem nos indigni in sancta gerimus Ecclesia
 dicat: Nolite omnino iurare. Sic autem sermo vester est
 non, non. Quod autem his abundantius est, ex malo est.

*Si clericus aduersus clericum habet negocium ad secularia
 non recurrat iudicia. Cap. CLXXXIII.*

Ex cõcil. Chalced. cap. 9. **S**I quis clericus aduersus clericum habet negocium,
 deserat episcopum proprium, & ad secularia percurrat.

iudicia: sed prius actio ventiletur apud episcopum proprium, vel certè concilio eiusdem episcopi, apud quos utraque partes voluerint iudicium continebunt. Si quis autem præter hæc fecerit, canonicis correptionibus subiacebit.

De presbyteris qui à plebibus infamabuntur, quomodo purgari debeant. Cap. CLXXXIII.

SI quis presbyter à plebe sibi commissa mala opinione infamatus fuerit, & episcopus legitimis testibus approbare non potuerit, suspendatur ab officio presbyter usque ad dignam satisfactionem, ne populus fidelium in eo scandalum patiat. Digna enim satisfactio est, si eis à quibus reus creditur, post rectam securitatē de imposito crimine, innocens esse manifestatur. Quod ita nobis à maioribus constitutum esse docetur. Sed tunc secundum canones, siue ad arbitrium episcopi, sibi collegas VII. cōiungat, & iuret id sacro coram posito Euāgelio: quòd eum sancta Trinitas & Christus filius Dei, qui illud fecit & docuit quod Euāgelium continet, & sancti quatuor Euangelistæ qui illud scripserunt sic adiuuent, quòd ille prænominatā actionem ita non perpetrarit, sicut ei de illis oblatum est. Et in hac satisfactione purgatus, securè deinceps suum exerceat ministerium. Quam satisfactionem nonnulli præcedentium patrum sanctum Leonem papam, in basilica sancti Petri apostoli, coram reuerēdissimo cæsare Carolo, ac clero & plebe ita fecisse commemorant: atque ita mox venerandum principem, contra eiusdem sancti papæ aduersarios, dignæ ultionis vindictam exercere.

Si aliquis ex ordinatis ab episcopo suo damnatus fuerit, ut non debeat ab aliquo defensari.

Caput CLXXXV.

ET illud petendam ut statuere dignetur, ut si quis cuiuslibet honoris clericus, iudicio episcoporum, quocumque crimine fuerit damnatus, non liceat eum siue ab Ecclesiis quibus præfuit, siue à quolibet homine defensari, interposita pœna damni pecuniæ atque honoris, quo nec atatem nec sexum excusandum esse præcipiant.

De presbytero à populo accusato. Cap. CLXXXVI.

DE presbytero verò, vel quolibet sacerdote à populo accusato, si certi non fuerint testes qui crimini il-

*Ex cōcil.
Hilerdēsi
cap. 10.*

*Ex cōcil.
Africa.
cap. 29.*

*Ex epist.
Gregorii*